

Bayer Zsolt: Kubovics úr

2012 október 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Kissé megkopott már ez a hírecske, de éppen most van ideje el?venni. A Népszava szeptember 26-i számában ez olvasható: „A fideszes Varga István lemondását követel? nyílt levelet adott át tegnap a kormánypárti frakció vezetésének Varga Zoltán MSZP-s képvisel?.

A levelet pénteken fogalmazták azok a tüntetők, akik szerint az országban napirenden van az emberek megalázása, amelyben a helyi fideszes kiskirályok a főszereplők. Varga István a családon belüli erőszak önálló büntetőjogi törvényi tényállássá minősítéséről szóló parlamenti vitában egyebek mellett azt mondta: azzal kellene foglalkozni, hogy ebben a társadalomban ne egy vagy két gyermek szülessen, hanem három, négy vagy öt gyermek. És akkor lenne értelme annak, hogy jobban megbecsülnék egymást, és fel sem merülhetne a családon belüli erőszak.”

Igen, tudjuk, micsoda botrányt kavartak Varga István szavaiból a hivatásos botránykavarák. Feleslegesen, és leginkább aljasul.

A most idézések között szereplő mondatokkal ugyanis alapvetően nincsen semmi baj. Ugyanis valóban azzal kéne foglalkozni, hogy több gyerek szülessen, mert a jelenlegi demográfiai mutatók szerint kihalásra vagyunk ítélve. S tudjuk ugyan, hogy élnek közöttünk számosan, akik fölöttébb örülnek ennek a perspektívának, ellenben olyanok is élnek számosan, akik viszont nem. S a népesség e két szegmense között bizony legalább olyan antagonisztikus ellentét feszül, mint mondjuk a kútásó és a kútbetemető között.

Varga István fideszes képviselő szavainak nem rosszindulatú értelmezéséhez még csak jóindulatra sem lett volna szükség. Kizárólag tisztességre. De hát ismerjük, hogyan működik ez odaát: „Mi csináltuk meg a »köteles akciót« is. Semmi kétség: ami elhangzik, az képileg erőteljes, sőt durva, de nem agresszív, és nem fenyegető. Kövér nem akar akasztani. De amit mond, az – egy kis rossz szándékkal – ellene fordítható. Még kiforgatni se nagyon kell, csak kihasználni a benne rejlő lehetőségeket (...) És összerakjuk. Fölhozatjuk még aznap reggel az egy szem kazettát, ami van, lejátsszuk a sajtónak. Szili Kati félig oldalra hajtott fejjel, síró hangon mondja el, hogy ez milyen borzasztó. Nagyszombaton Lendvai Ildikó még a Fidesznek kézbesít mindenfajta levelet, és elindítjuk azt az SMS-kampányt, amelynek a vége a köteles tüntetés.” (Debreczeni József: Az új miniszterelnök, Osiris Kiadó, Budapest, 2006).

Így működik. És még így is: „A mi stábunk az, amely szembefordítja az MSZP-t és Medgyessyt az Orbán–Nastase-paktummal. Amikor kiderül, mi van a paktumban, hogy korlátozásmentesen próbál valamennyi román

állampolgárnak munkavállalási lehetőséget biztosítani, akkor ott egy hosszú vitában meggyőzzük önmagunkat arról, hogy ezt meg kell támadni. Meg kell támadni, függetlenül attól, hogy Kovács az előző este rábólintott. (...) Odahívtuk Medgyessyt, hogy forduljon szembe az eddig képviselt állásponttal. Nagy nehezen meggyőztük erről, s a végén – még nehezebben – Kovács is beadja a derekát. Így Medgyessy és maga Kovács is váratlanul szembefordul a megállapodással, majd beindul az MSZP propagandagépezete. A gátlásosnak aligha nevezhető manóver legfőbb célja a »23 millió román munkavállaló« beözönlésétől való – valójában alaptalan – félelmek keltése.” (id. m?)

Az MSZP ma már úgy tesz, mintha szembefordult volna a gazemberrel. De a gazember lelkiere ma is az övék. Övék, és a sajtójuké. Ennek bizonyítéka, hogy miképpen lett botrány Varga István szavaiból, s hogy miképpen nem lett botrány Józsa István cselekedetéből.

Józsa István a minap egy bizottsági meghallgatáson előbb üvöltözött kicsit az elnökkel, majd ezt követően meghívta Kubovicsné Borbély Anett bizottsági szakértő haját. Egészen biztos vagyok benne, hogy Józsa István minden lehetséges alkalmat megragadott arra, hogy gyalázza Varga István fideszes képviselőt, és elmondta minden „hímsoviniszta disznónak”.

Aztán bement egy bizottsági ülésre, ahonnan elkésett, majd botrányt csinált, végül meghívta egy nő haját.

Józsa István egy gyáva tapló. Tagad mindent, magyarázkodik, pofázik „félreérthető mozdulatokról”, miegyébről, mert annyi karakánság sem szorult bele, mint egy lapostetőbe.

És ilyenek pont az övéi is, mind. Lapítanak, sunyítanak, kussolnak. A Népszava és a Népszabadság szintűgy.

Ennyi ez a történet. Milliomodik példája annak, hogy két világban élünk mi itt, Magyarországon. És bármennyire fájdalmas, vagy éppen bármennyire is örömteli: nincsen átjárás.

S a két világ közötti senki földjén egyedül az LMP-s Ertsey Katalin üldögél, aki élharcosa volt Varga István lejáratásának, de Józsa ügyében nem akar nyilatkozni. Hát persze, hogy nem. Miért is akarna?

Mindenesetre a megrángatott hajú hölgy férjének, Kubovics úrnak a helyében én átrendezném a Józsa fogsorát. És fölöttébb jólesne, ahogy pislogna a Józsa a földről fölfelé, és látszana a riadt tekintetében, hogy nem érti. Nem érti, miképpen történhet meg vele ilyesmi.

Nos, éppen itt az ideje, hogy megértse. Nem kell itt semmit „összerakni”, „kiforgatni”, „felépíteni”, nincs szükség félrehajtott fejű sírásra és krokodilkönnyekre – ez a gazemberek módszere. A dolog egyszerűbb: megsértetted a feleségemet – szétverem a pofád. Hajrá, Kubovics úr!

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló

